

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIE HET GOED VAN ANDEREN ...

wagenspel in één bedrijf

door

YAN GOUT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1987

(N° 1293)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 8 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1987 Yan Gout

© 1987 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

WIE HET GOED VAN ANDEREN

moderne bewerking door YAN GOUT van

'het esbattement van den appelboom' (+- 1550)

Personages:

Jan, een arme boer
Louise (Lewis), zijn vrouw
God, onze Heer
Marsman, een koopman
Paul, een jonge vrijer
Paula, zijn gezellin
Pietje de Dood
De Duivel

Deze versie volgt zo getrouw mogelijk de
middelnederlandse tekst , maar werd in een aanvaardbare
taal omgewerkt zodat hij als WAGENSPEL kan worden
opgevoerd. Zowel de rol van de Dood als van de Duivel
kunnen door een man of door een vrouw worden vertolkt.

Scene 1

Jan

Hola, Louise. Louise! (ongeduldig) Louise ! Waar ben je?

Louise

Ja, Jan, Ik ben er. Wat scheelt er aan?

Jan

Och Louise, kind. Och Louise...

Louise

Maar wat zit je daar nu te zeuren?

Jan

We hebben al zo weinig van het aardse goed. Maar wat ons nu overkomen is....

Louise

Zeg me toch, Jan, wat is er dan gebeurd?

Jan

Ach, schatteke, onze geit is dood. Ze is daarstraks verdronken. We zullen ze nooit meer zien.

Louise

Dan hebben we dus alleen nog onze koe?

Jan

Och, laat ons daar niet over praten: onze koe is ook vertrokken. We zijn voor 't ongeluk geboren.

Louise

Ach man, en we hebben nog zo goed ons best gedaan . Ik denk dat alles wel terug in orde komt.

Jan

U kunnen ze ook alles wijsmaken, maar nu hebben we toch tegenslag. Ik heb zelfs nog iets verzwegen: onze konijnen zijn ook de pijp uit. Waar gaan we nu van leven? Dat loopt hier slecht af. Straks moeten we nog gaan bedelen.

Louise

Je moet altijd op God vertrouwen.

Jan

Ja, maar daar kunt ge niet van eten.

Louise

We hebben toch onze appelboom nog en daar hangen veel appeltjes aan.

Jan

Dat is wel waar. Maar hebben we er al ooit een volle mand van kunnen rapen? Ze komen ze hier allemaal onder onze neus wegpikken. Ik heb het nooit anders geweten.

Louise

En toch mag je niet klagen, Jan. Waarom de moed verliezen? Betrouw wat meer op God.

Jan

Op God, zeker? In deze moderne tijd, zeker? Als iedereen eens wat eerlijker was, dan waren onze appeltjes hier gebleven.

Louise

Ja, dat is waar. En toch hebben we het hier nog goed, vergeleken bij al die sukkelaars in de arme landen. Wij zijn tenminste nog gezond. En wij hebben nog een appelboom die alle jaren vruchten draagt.

Jan

Ben je daar nu weer met die appelboom? Daar moet je niet over klappen, want daar blijft niets van over.

Louise

Toch moet je op God vertrouwen.

Jan

Jij met je God. Als je dan toch zo zeker bent van zijn macht, waarom roep je hem dan niet? Laat hem dan zelf eens tot hier komen.... Wacht, ik zal eens een bankje voor hem klaarzetten.... (doet het) Allee, vraag het hem nu maar.

Louise

Ach, Lieve Heer, U kent dit schoon gebaar (kruistekens) Mag ik vragen in ons hart te dalen en voor onze ogen liefelijk te stralen. Heel nederig durven wij dit vragen.

Scene 2

(hemelse muziek...)

God

Hewel, wat is er? Hebt ge mij geroepen?

Jan

(valt op de knieën.... begrijpt er niets van)

Louise

O Here, oppermachtig groot, U loven en aanbidden wij, en danken U voor al uw gaven. U stond ons altijd bij.

God

Kom, kom, ter zake.

Louise

Heer, nu zijn we alles kwijt. Alleen de appelboom blijft over. Maar ieder mens lijkt wel een rover, want er blijft geen appel hangen.

God

En wat wil je dan van mij? Spreek op.

Jan

O Lieve Heer, ik durf het bijna niet. Zoals u zelf wel ziet hangt onze appelboom vol mooie vruchten. Maar telkens worden we bestolen. Kijven of zuchten helpt niet. Iedereen stopt zijn zakken hier vol met ons fruit.

Louise

Wij vragen u geen geld, Heer. Maar als ons boompje alle dagen vele blozende appeltjes zou dragen, en als elke dief zolang aan de takken blijft hangen tot wij zeggen: "Takje laat maar los", dan zouden wij u eeuwig dankbaar zijn.

God

Is dat alles ? Echt niets meer ? Wel o.k. dan. De dieven worden in de boom gevangen en kunnen enkel los als jij dat wil. (af)

Scene 3

Jan

O Heer, ik stamel als een kind. Hoe kan ik u mijn dankbaarheid bewijzen ?

Louise

Hoe zullen wij uw goedheid prijzen ?

Jan

Hoe ? Hij is weg ! Louise, hij is er niet meer ! 't Is niet te geloven. Hebben wij gedroomd of was dat echt ?

Louise

Zie je wel: als ik het vraag dan komt hij wel, he !

Jan

Louise, ik kan het bijna niet geloven. Een appelboom die altijd vruchten geeft. En nooit worden ze nog gestolen, want de dief blijft erin hangen en kan er niet meer uit.

Louise

We hadden hem eigenlijk wel een appeltje kunnen aanbieden. We zijn onbeleefd geweest.